Capcanele amăgirii

On Decembrie 21, 2015

Apucă-te să-ți cureți de impurități atitudinea de om atotcunoscător și fă-o să lucească în felul în care poți să dai sens evoluției tale interioare.

Vreau să exprim într-un mod inovativ relația mărginitului cu nemărginitul, reprezentată printr-un număr π , după toate probabilitățile unei legi moralizatoare scoase din gândirea unui titan de pe tărâmul înalt al științei. Dar numai eu știu ce spun, nimeni nu mă înțelege. Doar frunza ce cade vestejită în urma mea, în alinarea vântului de toamnă târzie, pe care nu o mai pot prinde din mers, poate să anuleze efectul stării de amăgire profundă.

Ştiința este cel mai puternic resort al dominației asupra învățării, închinată idealului de a cuprinde totul, de la fiecare adiere de vânt, până la cel mai înalt val al unui tsunami, expusă invaziei imaginației pe care o putem numi „divină". Dar nimeni nu este în stare să construiască temelia adevărului în afară de Dumnezeu. Niciodată un muritor nu va putea să reconstituie din cioburi întregul. De va găsi cineva întregul său oglindit în cioburi, acela va fi un Sfânt !

Pe vremuri, dacă un om era trăsnit de fulger și nu murea pe loc, era îngropat în pământ ca să se scurgă din el toată electricitatea. În acest timp, el nu avea voie să doarmă pentru că ar fi murit imediat. Inima i-ar fi slăbit...

Prin prezența mea între aceste rânduri, substituită unui parcurs care adună victorii în fața determinării de a înțelege experimental această lume, țin să anunț că nu, nu am murit. Ci m-am trezit dintr-un somn al veșniciei, al erorilor infinite, al științei înșelătoare.

Acum, nu mai sunt însuflețit de nimic când vine vorba de a cunoaște necunoscutul și de a-l determina pe axa evoluției, când vine vorba de această obligație de conformare - cu imperativele instanței numite cercetare - la cerințele unei vieți apropiate de relația cu mine, cu lumea și granițele ei.

Leadership: Trebuie să te îndepărtezi de poarta marii științe pentru a-ți întări dominația asupra stimei de sine?

Acțiunea posesorie asupra descoperirilor realizate cu ajutorul științei, influențată de starea interioară a individului, stimulează posibilitatea de a reface acea primordialitate a suportului asupra demersului de optimizare a echilibrului personalității sale - încă nedesăvârșite.

Totodată, acțiunea de aplicare a unor legi de constituire a unui întreg științific care să-l împlinească pe subiect mai adânc, care să-i acopere golul pe care îl are - datorat insuficienței de a ajunge din poziția de spectator în cea de participant la evoluție, este pusă la îndemâna lui pentru a-și apăra starea de spirit care-l face să se simtă important și superior.

Leadershipul se definitivează prin măsura întăririi dominației asupra stimei de sine, care se poate realiza numai prin ponderarea dorinței de a fi superior. Ceea ce implică uneori îndepărtarea de poarta marii științe. Înșelătoare este știința care îți permite să cunoști fenomenele și tehnologiile, dar nu-ți permite să te înțelegi pe tine.

Dezvoltarea personală depinde de imaginea pe care ți-o faci mai ales atunci când există o concordanță între posesia cunoașterii și stima de sine care vine prin aspectele sociale, emoționale și condiționale de viață. Posesia cunoașterii poate deveni rodul unor tulburări de conștiință, putând oferi motivații delirante de trăi și de a te raporta la lume.

A ști să identifici și să exprimi ceea ce gândești înseamnă să pledezi în favoarea unei experiențe de găsire a adevărurilor ce fac posibil compromisul dintre imagina de sine și întregul științific pe care îl reprezinți.

În Capcanele amăgirii intră toți oamenii care au atins un nivel foarte înalt de cunoaștere. Dar liderul extraordinar nu este un rob al științei. El se conformează unui statut de persoană responsabilă pentru propria decădere sau pentru propriul progres, urmând întotdeauna crezul, ca pe o expresie concentrată a credinței față de propriul lui bine: *„Nu pot să exist fără mine."*

Source: https://neculaifantanaru.com/capcanele-amagirii.html